

Rokonok És Alkalmazottak A Nagykőrösi Ház Előtt

Ez a nagykőrösi ház. A kép közepén az anyai nagynéném, Lili néni van, a kezében én. 1929 körül készülhetett ez a kép; én 1928-ban születtem, egy-másfél éves lehettem itt. A Lilitől balra valamelyik rokonunk, valószínűleg Alexander Ilus lehet, nem tudom biztosan. A férfiak a Rosenfeld testvérek nagykereskedés alkalmazottai voltak. Talán az egyik Balla bácsi, de nem vagyok benne biztos. Adminisztrátorféle volt. Ez a közeli ablak volt a gyerekszoba, ez a szalon, a sok ablakos. A nagykőrösi ház egy csoda volt az én gyerekkoromban. Elég nagy ház volt, két részre volt osztva, az elős szintet laktuk mi, a hátsó szintet pedig a nagymama és Pali nagybátyám. Ott, a mi részünkben volt egy hálószoba, egy gyerekszoba, egy szalonféle, és volt egy nagy ebédlő, amit sose használtunk, mert nagyon sötét volt. Alul voltak a mellékhelyiségek, nagy spejz, egy nagy konyha, meg volt ott valamilyen cselédszobaféle is. A háttérben látszik egy lépcső, az vezetett föl a fürdőszobához. Az akkori viszonyokhoz képest modern bútoraink voltak, az ablakok nagyon szépek voltak, a házat beborította a vadszőlő vagy nemes szőlő, nem tudom. Arra emlékszem, hogy az ablakon ki lehetett nyúlni, és azt a szőlőt meg lehetett enni. Volt egy kis virágoskert, benne egy kicsi medencével, ami halaknak volt. Hatalmas nagy fák, azon gerlicék voltak, és nagy akácfák voltak, és azok alatt reggelizgettünk. Körben meg az udvar aszfaltozva volt, körbe lehetett a házat biciklizni. Az is egy kedvelt szórakozásom volt. És volt egy raktárépület-féle, ahol a gyümölcsösök asszonyok dolgoztak, meg egy nagy pince, ahol a hordók álltak. Ott elég mozgalmas volt az élet. A ház Nagykőrös közepén volt, nagyon jó helyen, nagyon nagy terület volt. Egészen 1941-ig voltunk mi ott, amikor teljesen tönkrement a részvénytársaság, amit édesapám bonyolított, egy konkurenciaharc révén. Akkor költöztünk föl végleg Budapestre. A zsidók a városban elszórtan éltek. Nem volt túl sok kapcsolat közöttük, és nem emlékszem rá, hogy nagyon vallásosak lettek volna. A zsidó iskola ott volt a templom mellett. Nem emlékszem más intézményre. Én a tanító bácsira emlékszem, a rabbira nem. És inkább a világi értelmiségi zsidókkal volt kapcsolatunk, mert hiszen az egyik nagybátyám, a Rosenfeld Imre, az orvos volt. Ő a parasztok orvosa volt. Olyan ember volt, aki motorbiciklin járta a tanyákat, és ha a parasztoknak

nem volt pénzük, akkor ő vette meg a gyógyszert. Ott volt a Rosenfeld Gyula nagybátyám, az ügyvéd volt. És emlékszem, még volt az üveges, üvegkereskedő vagy porcelánboltos, úgy hívták őket, hogy Hofferék. Volt ott egy fűszeres, a Fenyves bácsi, annak a lánya is a barátnőm volt, a Fenyves Zsuzsa. És volt a Lázár, az pedig tollkereskedő volt. A nyarak melegek, boldogak voltak. Úgy teltek, hogy reggeltől estig a strandon voltunk, vagy a sziklakertben. Volt egy nagyon szép erdőszerű kert, ahova kijártunk, ahol a nagyobbak meg az ügyesebbek teniszeztek. Mi meg csak lestük őket. Aztán délutánonként összejöttünk a Lázáréknak valamilyen raktárában. Ott barkohbáztunk. Jártunk moziba. Hol Kecskemétre bicikliztünk, hol Ceglédre. Boldog élet volt.